

Józefa Kostek, *Zabokrzycka Wanda (1900–1946)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej; zob. także Józefa Kostek, Jerzy Pomian, *Zabokrzycka Wanda (1900–1946)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 472-473

Zabokrzycka Wanda (1900–1946), malarka.

Ur. we Lwowie w 1900 r. Córka Aleksandra oraz Marii Herman. Ojciec jej był inżynierem kolejnictwa. Po wybuchu I wojny światowej wraz z całą rodziną wyemigrowała ze Lwowa, poza obszar objęty działaniami wojennymi. W latach 1916–1919 uczęszczała na kurs malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium. Prawdopodobnie odbyła też podróż do Włoch. Od 1920 r. mieszkała w Przemyślu, gdzie w domu przy ul. J. Matejki 5a prowadziła „Salon Artystyczno-Malarski”. Wykonywała portrety z natury i dostarczanych jej fotografii lub szkiców, malowała obrazy o treści religijnej (m.in. stacje Drogi Krzyżowej), jak również zajmowała się odnawianiem i konserwacją obrazów. Była osobą zaangażowaną w działalność społeczną; czynną działaczką Związku Strzeleckiego, pełniącą w kole przemyskim m.in. funkcje w komisji rewizyjnej.

Brała udział w wystawach we Lwowie i Przemyślu. W 1923 r. miała wystawę indywidualną w sali „Sokoła” we Lwowie. W czerwcu 1926 r. uczestniczyła w wystawie artystów lwowskich, zorganizowanej przez tamtejsze Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych. W kwietniu 1933 r. Zarząd Od-

działu Żeńskiego Związku Strzeleckiego zorganizował wielką wystawę jej prac, towarzyszącą wystawie wyrobów Szkoły Zawodowej i Strzelczyń w Sali Magistratu w Przemyślu. Rok później brała udział w „Wystawie obrazów i rzeźb malarzy przemyskich” urządzanej w Przemyślu przez Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet. W czasie II wojny światowej przebywała w Przemyślu. Tutaj też zmarła 26 II 1946 r. i pochowana została na cmentarzu głównym.

Malowała przede wszystkim portrety, studia portretowe, kompozycje symboliczne, martwe natury, widoki Przemyśla. Najbardziej niezwykle i przejmujące są portrety dzieci, często zachmurzonych, spoglądających na widza wielkimi smutnymi oczyma, czasem ujętych podczas snu lub jako towarzyszy starców, przy oknie, z szablą lub jabłkiem trzymanym w dłoni. Najstarszą kompozycją jest „Krajobraz górski” datowany 29 VIII 1906 r. okresu studiów zachowały się dość liczne studia aktów oraz widok Monachium. W okresie II wojny światowej malowała portrety wojskowych i nostalgiczne widoki miasta. Jednym z ostatnich obrazów jest „Kobieta z chłopczykiem” z 1945 r.

W zbiorach MNZP znajdują się 82 obrazy oraz 21 rysunków artystki.

Bibliografia: Archiwum Urzędu Miejskiego w Przemyślu, Księgi ewidencyjne ludności; Administracja Zarządu Cmentarzy w Przemyślu, Księgi pochówków (r.); Informator Polski, Przemyśl 1935, s. 62; Informator Polski m. Przemyśla, Przemyśl 1938 s. 34; „Tygodnik Przemyski” 1933, nr 13, nr 15; „Ziemia Przemyska” 1923, nr 26, tamże 1930, nr 36-39 i nr 44.

Kotowicz C., *Wanda Zabokrzycka* (1900-1946), „Kurier Wschodni” 1997, nr 2, s. 24; Tenże, *Wanda Zabokrzycka*, W: *Malarstwo Polski Południowo-Wschodniej 1900–1980*, Rzeszów 1982, s. 91-92; *Polskie życie artystyczne w latach 1915–1939*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1974, s. 158; „Rocznik TPN w Przemysłu”, t. 6, 1925, s. 166, 172.